

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu **M., spol. s r.o.**, so sídlom X. H., zastúpeného JUDr. Ľ. K., advokátkou so sídlom v H., U. proti žalovanému **C. R., B., M.**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 26.11.2004 č. 42140/2004-1425, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S/33/2005-86 z 8.12.2006 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1 S/33/2005-86 z 8.12.2006 **potvrzuje**.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba proti rozhodnutiu žalovaného, ktorým potvrdil platobný výmer vydaný prvostupňovým colným orgánom na spotrebnú daň z liehu a ktorým podľa § 44 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. určil základ spotrebnej dane z liehu v množstve 923,01 hektolitrov alkoholu a vyrubil spotrebnú daň z liehu vo výške 23 075 250 Sk.

Krajský súd dôvodil tým, že žalobcovi k 01.05.2004 nebolo vydané povolenie na prevádzkovanie daňového skladu, tento si do 25.05.2004 v samostatnom daňovom priznaní nepriznal daň z liehu nadobudnutého za cenu bez dane podľa sadzby dane platnej od 01.05.2004, ani v tejto lehote daň nezaplatil a to aj napriek tomu, že rozhodnutím zo dňa 19.05.2004 daňový úrad rozhodol tak, že zamietol žiadosť žalobcu o upustenie od zloženia zábezpeky na daň. Správne a v súlade so zákonom preto postupoval Colný úrad Košice ako správca dane, ak platobným výmerom zo dňa 22.06.2004 vyrubil žalobcovi podľa § 51 ods. 38, ods. 42 zákona v spojení s § 44 ods. 4 zák.č. 511/1992 Zb. daň z liehu. Pre vyrubenie spotrebnej

dane z liehu podľa § 51 ods. 38 zákona bolo totižto rozhodujúce, či k 01.05.2004 bolo vydané povolenie na prevádzkovanie daňového skladu a či k 25.05.2004 žalobca priznal a zaplatil daň z liehu. V prípade, že konanie o žiadosti o registráciu a vydanie povolenia na prevádzku daňového skladu nebolo ukončené k 01.05.2004, bolo povinnosťou colného úradu okrem postupu podľa § 51 ods. 38 zákona postupovať podľa § 51 ods. 41 zákona, pričom aj podľa názoru krajského súdu aplikácia oboch ustanovení sa navzájom nevylučuje. Nemožno preto súhlasiť s námietkami žalobcu, že prvostupňové rozhodnutie, ktoré potvrdil žalovaný napadnutým rozhodnutím, vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia, prípadne že sa žalovaný nedôsledne riadil ustanovením § 48 ods. 2 zák.č. 511/1992 Zb., pretože skutočnosti uvádzané žalobcom (ktoré nastali v odvolacom konaní) nemôžu mať vplyv na správnosť a zákonnosť výroku vydaného podľa § 51 ods. 38, ods. 42 zákona.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu žiadal, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok a žalobe vyhovel. Odvolanie zdôvodnil tým, že nesúhlasí s právnym posúdením krajského súdu, že použitie oboch ustanovení zákona č. 105/2004 Z.z. § 51, ods. 38 a súčasne ods. 48 toho istého paragrafu sa navzájom nevylučuje. Podľa názoru žalobcu výklad týchto ustanovení podaný colným úradom, ktorý si ozrejmil aj krajský súd, podľa ktorého obe tieto ustanovenia paragrafu existujú súčasne a žalobca bol povinný obe súčasne splniť nie je správny. Ak by takýto výklad oboch ustanovení žalobca pripustil, mal by splniť všetky ust. § 51 bez ohľadu na to, či sa na neho vzťahujú, alebo nie, pričom niektoré ustanovenia tohto paragrafu sa navzájom vylučujú. Z textácie celého § 51 vyplýva, že v žiadnom prípade sa na jeden subjekt nemôžu vzťahovať všetky ustanovenia tohto paragrafu, keďže každé z nich rieši iný problém, alebo zaväzuje iný subjekt, ktorý je povinný sa riadiť ustanoveniami tohto zákona.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s námietkami žalobcu sa už vysporiadal ako druhostupňový správny orgán a dôvodne ich považoval za vecne správne aj krajský súd. Žiadal prvostupňový rozsudok potvrdiť. Osobitne pritom zdôraznil, že žalobca v žalobe proti rozsudku Krajského súdu v Prešove uviedol namiesto § 51 ods. 41 zák.č. 105/2004 Z.z. § 51 ods. 48 zák.č. 105/2004 Z.z. – z kontextu žaloby, ako aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove, z rozhodnutia žalovaného zn. 42140/2004-1425 zo dňa 26.11.2004 vyplýva, že ide pravdepodobne o chybu v písaní. Žalovaný uvádza, že v napadnutom rozhodnutí zn. 42140/2004-1425 zo dňa 26.11.2004 sa odvoláva na znenie § 51 ods. 38 zák.č. 105/2004 Z.z. a § 51 ods. 42 zák.č. 105/2004 Z.z. len z dôvodu námietky žalobcu, uvedenej v odvolaní. A to konkrétne, že použitie § 51 ods. 38 a § 51 ods. 41 zák.č. 105/2004 Z.z. na ten istý subjekt nie je v rozpore s týmto zákonom, a to z dôvodu, že žalobca bol podľa § 51 ods. 38 zák.č. 105/2004 Z.z. povinný vykonať k 30.04.2004 inventarizáciu zásob liehu, do 25.05.2004 podať samostatné daňové priznanie na daň z liehu nadobudnutého za cenu bez dane podľa sadzby platnej od 01.05.2004 a v rovnakej lehote zaplatiť daň. Colný úrad podľa § 51 ods. 41 zák.č. 105/2004 pred vydaním povolenia na prevádzkovanie daňového skladu má určiť právnickej alebo fyzickej osobe uvedenej v § 51 ods. 38 zák.č. 105/2004 Z.z., ktorá predložila žiadosť o vydanie povolenia na prevádzkovanie daňového skladu, ale konanie o tejto žiadosti nebolo k 01.05.2004 ukončené, dátum, ku ktorému má vykonať novú inventarizáciu zásob liehu pred vydaním povolenia

na prevádzkovanie daňového skladu, pričom táto žiadosť sa posúdi, ako keby bola predložená po 30.04.2004. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prípade žalobcu bolo možné uplatniť aj znenie § 51 ods. 38 zák.č. 105/2004 Z.z., ako aj ust. § 51 ods. 41 zák.č. 105/2004 Z.z.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd konštatoval, že riadne predvolaný zástupca žalobcu sa na odvolacie pojednávanie neustanovil, neúčast' ospravedlnil kolíziou pojednávania, o odročenie pojednávania nežiadal.

Odvolací súd predovšetkým ustálil, že vecné dôvody odvolania žalobcu sú zhodné s dôvodmi žaloby, s ktorými sa krajský súd podrobne a zrozumiteľne vysporiadal. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s dôvodmi rozsudku krajského súdu a na tieto dôvody odkazuje aj v súvislosti s posúdením dôvodov odvolania.

Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný nebral do úvahy skutočnosť, že druhostupňový správny orgán pri prejednávani jeho odvolania nezobral do úvahy medzičasom zmenený skutkový stav (zloženie zábezpeky na colný sklad, vydanie povolenia na prevádzkovanie colného skladu, vyskladnenie a odpredaj liehu v pozastavení dane, požiadanie o odňatie povolenia na prevádzkovanie colného skladu) a že v dôsledku týchto úkonov zanikla povinnosť zaplatiť daň uvedenú v platobnom výmere, odvolací súd zhodne so žalovaným konštatuje, že žalobca ku dňu 1.5.2004 nespĺnil všetky podmienky na vydanie povolenia na prevádzkovanie colného skladu a preto mu k uvedenému dňu nemohlo byť povolenie vydané. Preto bol povinný postupovať podľa § 51 ods. 38 zákona č. 105/2004 Z.z., ktorú povinnosť však neplnil a preto bol colný orgán oprávnený a povinný postupovať podľa § 51 ods. 42 zákona.

Podľa § 51 ods. 38 zák.č. 105/2004 Z.z. právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorej k 01.05.2004 nebolo vydané povolenie na prevádzkovanie daňového skladu alebo povolenie prijímať lieh z iného členského štátu v pozastavení dane, alebo odberný poukaz, je povinná vykonať k 30.04.2004 inventarizáciu zásob liehu v súlade s osobitným predpisom a v samostatnom daňovom priznaní podanom správcovi dane do 25.05.2004 priznať z liehu nadobudnutého za cenu bez dane daň podľa sadzby platnej od 01.05.2004 a v rovnakej lehote daň zaplatiť, ak k 30.04.2004

- a) bola platiteľom spotrebnej dane z liehu, alebo nebola platiteľom spotrebnej dane z liehu, ale používala lieh oslobodený od dane, alebo
- b) má zásoby liehu, ktoré má v súlade s doterajšími predpismi za cenu s daňou, alebo za cenu bez dane, alebo z ktorých si uplatnila nárok na vrátenie dane.

Podľa § 51 ods. 42 zák.č. 105/2004 Z.z. právnickej osobe alebo fyzickej osobe uvedenej v ods. 20, 25 a 38 citovaného ustanovenia, ktorá má k 30.04.2004 zásoby liehu za cenu bez dane a nepodala colnému úradu samostatné daňové priznanie do 25.05.2004 alebo si uplatnila vrátenie dane v nesprávnej výške, daň mu určí colný úrad a uloží mu pokutu vo výške určenej dane.

Skutočnosť, že žalobcovi dňa 26.08.2004 bolo vydané povolenie na prevádzkovanie daňového skladu, ako aj všetky skutočnosti uvádzané žalobcom v žalobe,

ktoré nastali po 01.05.2004, sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti irelevantné.

Pokiaľ žalobca namietal v odvolaní právne posúdenie veci krajským súdom, pričom namietal, že nie je možné súčasné uplatnenie ustanovenia § 51 ods. 38 a § 51 ods. 48 (zrejme mal na mysli ods. 41) zákona, odvolací súd nezistil nesprávne právne posúdenie vecí. V danom prípade, keďže k 1.5.2004 žalobca nespĺnil tie podmienky zákona, ktoré by vylučovali jeho povinnosť uloženú ustanovením § 51 ods. 38 zákona, bola mu uložená povinnosť daň zaplatiť na základe skutočností existujúcich k 1.5.2004. Uvedená povinnosť je založená na samostatnom skutkovom základe nesúvisiacom s tým, že žalobca mal podanú žiadosť o povolenie prevádzkovania daňového skladu a konanie o takej žiadosti bolo v behu.

Z týchto dôvodov odvolací súd nezistil dôvody na zmenu ani na zrušenie rozhodnutia krajského súdu a preto ho ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keďže žalobca v konaní nebol úspešný (§ 250k ods. 1 OSP á contr.) a žalovanému trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková